REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Velika Gorica, Trg kralja Tomislava 36

Poslovni broj: P-473/2024-18

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Velikoj Gorici po sutkinji toga suda Ileani Bebek, u pravnoj stvari tužiteljice Republika Hrvatska, OIB: 52634238587, koju zastupa Općinsko državno odvjetništvo u Velikoj Gorici, protiv tuženika Ivana Črnjaka, OIB: 31576208444, Bukevje 91, Velika Gorica, kojeg zastupa punomoćnik Maks Skendžić, odvjetnik u Zagrebu, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 21. rujna 2026. u nazočnosti zakonske zastupnice tužiteljice, punomoćnika tuženika i tuženika osobno, 30. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"Utvrđuje se da je tužiteljica, Republika Hrvatska, OIB: 52634238587, vlasnica nekretnine i to kč.br. 1373/1 Livada i Oranica u Djeli, površine 1165 čhv, upisana u zk.ul.br. 1070, k.o. Bukevje, što je tuženik, Ivan Črnjak, Bukevje 91, Velika Gorica, OIB: 31576208444, dužan priznati i trpjeti uknjižbu prava vlasništva predmetne nekretnine na ime i u vlasništvo Republike Hrvatske.

Nalaže se tuženiku Ivanu Črnjaku, Bukevje 91, Velika Gorica, OIB: 31576208444, nadoknaditi tužiteljici, Republici Hrvatskoj, OIB: 52634238587, troškove parničnog postupka zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi od 7,25% godišnje, a u slučaju promjene zakonske zatezne kamate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije

refinanciranja Europske središnje banke tekućom od dana donošenja presude pa do isplate, u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužiteljici naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 1.800,00 eura.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je odnosu na nekretninu oznake kč.br. 1373/1 Livada i Oranica u Djeli površine 1165 čhv, upisana u zk.ul.br. 1070 k.o. Bukevje u zemljišnim knjigama upisano pravo vlasništva u korist tuženika Ivana Črnjaka. Međutim, nekretnina, koja u naravi predstavlja poljoprivredno zemljište je u postupku arondacije, koja je provedena 60-tih godina prošlog stoljeća, prenesena u društveno vlasništvo te je bila dana u posjed i na korištenjem društvenom poduzeću Agroposavlje poduzeće za proizvodnju i promet poljoprivrednih proizvoda, iako u zemljišnim knjigama nikada nije provedena uknjižba u korist društvenog vlasništva pa je kao zemljišnoknjižni vlasnik ostao upisan tuženik. Tužiteljica je postala vlasnicom predmetne nekretnine temeljem zakona i to članka 2. i 3. Zakona o poljoprivrednom zemljištu („Narodne novine“ broj 34/91.), a kako je predmetna nekretnina na dan 24. srpnja 1991. kao dan stupanja na snagu Zakona o poljoprivrednom zemljištu bila izvan granica građevinskog područja (poljoprivredno zemljište) to je bila u društvenom vlasništvu. Tužiteljica je stupila u posjed predmetne nekretnine na način da je ovlastila Općinu Orle da predmetnu nekretninu održava urednom (čisti, kosi i sl.). Kako se tužiteljica nalazi u neprekidnom samostalnom posjedu predmetne nekretnine dulje od 20 godina, na istoj je temeljem dosjelosti stekla pravo vlasništva. Pored navedenog, tužiteljica ukazuje da su se pred ovim sudom vodili parnični postupci u kojima su donesene pravomoćne presude, a u kojima je utvrđeno pravo vlasništva tužiteljice na nekretninama koje sa predmetnom nekretninom čine jednu gospodarsku cjelinu korištenu od strane bivšeg društvenog poduzeća Agroposavlje.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava u cijelosti tužbu i tužbeni zahtjev i navodi kako predmetna nekretnina nikada nije postala društveno vlasništvo jer u odnosu na nekretninu postupak arondacije nije proveden u zemljišnim knjigama, niti je zabilježena takva činjenica u zemljišnim knjigama. Tuženik je zaštićen načelom povjerenja u zemljišne knjige, čak i u slučaju da je doista proveden postupak arondacije, jer je isti upisan kao vlasnik u zemljišnim knjigama predmetne nekretnine. Nekretnina u vlasništvu tuženika je u neometanom, neprekinutom i samostalnom posjedu tuženika i njegove obitelji preko 60 godina. Tuženik navodi da njegova obitelj nije vodila postupak arondacije za predmetnu nekretninu, što je razvidno iz vlasničko pravne dokumentacije iz koje je razvidan slijed stjecanja predmetne nekretnine. Naime, Rješenjem Narodnog odbora Grada Zagreba, Sekretarijata za financije od 11. travnja 1960. je predmetna nekretnina dodijeljena u vlasništvo Ani Črnjak – baki i pravnoj prednici tuženika. Rješenjem od 26. rujna 1961. izvršen je otpis predmetne čestice i upisa predmetne nekretnine u novi zk. uložak br. 1070 k.o. Bukevje na ime i

vlasnost prednice tuženika Ane Črnjak. Baka tuženika Ana Črnjak je temeljem Darovnog ugovora od 16. travnja 1965. predmetnu nekretninu prenijela u vlasništvo sina Ivana Črnjaka (sina Grge), odnosno oca tuženika, a što je vidljivo iz prijedloga za uknjižbu prava vlasništva od 3. studenoga 1965. i Rješenja Općinskog suda u Velikoj Gorici iz 1965. godine. Temeljem Rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Velikoj Gorici od 27. travnja 1999. iza pok. Ivana Črnjaka (sina Grge) jedinim nasljednikom proglašen je ovdje tuženik Ivan Črnjak u kojem Rješenju o nasljeđivanju je konstatirano da je pok. otac tuženika sve nekretnine pa tako i predmetnu nekretninu prenio u vlasništvo tuženika temeljem Darovnog ugovora od 24. ožujka 1992. Stoga je posve jasno da su prednici tuženika uredno stekli i uredno raspolagali predmetnom nekretninom početkom i tijekom 60-tih godina prošlog stoljeća. Završno tuženik ističe prigovor promašene pasivne legitimacije budući je u zemljišnim knjigama predmetna nekretnina upisana na oca tuženika Ivana Črnjaka (sina Grge).

3. Radi utvrđivanja odlučnih činjenica sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu i to: zk.ul.br. 1070 k.o. Bukevje (list 7 i 17 spisa), u Rješenje o nasljeđivanju poslovni broj I-O-37/1999-4 od 27. travnja 1999. (list 9 i 22 spisa), u Rješenje Narodnog odbora Grada Zagreba, Sekretarijata za financije od 11. travnja 1960. (list 18-19 spisa), u Rješenje od 26. rujna 1961. (list 20 spisa), u prijedlog za uknjižbu (list 21 spisa), fotografije (list 23-24 spisa), iskaz tuženika dan na ročištu od 16. srpnja 2025. (list 27 spisa), iskaze svjedoka dane na ročištu 19. studenoga 2025., 11. veljače 2026., 20. travnja 2026., 6. srpnja 2026. i 21. rujna 2026. (list 29-51 spisa) i uvid u spise Općinskog suda u Velikoj Gorici poslovni broj P-21/2005, P-22/2005, P-23/2005, P-24/2005 i P-25/2005.

3.1. Sud nije izveo dokaz saslušanjem svjedokinje Gordane Ščetko Hrešček i uviđaj na licu mjesta uz sudjelovanje stalnog sudskog vještaka geodetske struke radi identifikacije predmetne čestice, jer je tužiteljica odustala od tih dokaznih prijedloga.

3.2. Sud je izvršio uvid u spise poslovni broj P-21/2005, P-22/2005, P-23/2005, P-24/2005 i P-25/2005 u kojim spisima su donesene presude zbog ogluhe, pa samim time nisu odlučne za meritum spora zato što sud u takvoj presudi ne provodi dokaznu ocjenu, nego odlučuje na temelju procesne pasivnosti tuženika i uvjeta temeljem zakona.

4. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za utvrđenje da je stekla pravo vlasništva nekretnine oznake kč.br. 1373/1 Livada i Oranica u Djeli površine 1165 čhv, upisana u zk.ul.br. 1070 k.o. Bukevje te zahtjev da je tuženik dužan trpjeti uknjižbu prava vlasništva tužiteljice u zemljišnoj knjizi na toj nekretnini uz istovremeno brisanje toga prava vlasništva sa imena tuženika.

5. Temeljem svih izvedenih dokaza utvrđene su slijedeće relevantne činjenice:

- da je u zemljišnim knjigama upisan Ivan Črnjak (sin Grge) kao vlasnik kč.br. 1373/1 Livada i Oranica u Djeli, površine 1165 čhv, upisane u zk.ul.br. 1070 k.o. Bukevje (list 17 spisa),

- da iz Rješenja Narodnog odbora Grada Zagreba, Sekretarijat za financije, Odjela za geodetsku i imovinsku službu, Odsjek za imovinsko pravne poslove od 11. travnja 1960. za k.o. Bukevje i Drnek proizlazi da je doneseno Rješenje o dodjeljivanju zemljišta agrarnim subjektima na području k.o. Bukevje i Drnek te je utvrđeno da je Ani Črnjak dodijeljeno zemljište kbr. 91 katastarska čestica broj 1373/1 livada s 1165 čhv (list 18-19 spis),

- da iz Rješenja Općinskog suda u Velikoj Gorici poslovni broj Z-768/1961 od 26. rujna 1961. proizlazi da je provedena zemljišnoknjižna provedba agrarnih rješenja donesenih po Narodnom odboru Grada Zagreba za katastarsku općinu Bukevje i Drnek te je izvršen otpis čestice i upis čestice u novi zk.ul.br. 1070 k.o. Bukevje na ime i vlasnost Ane Črnjak (list 20 spisa),

- da iz prijedloga za uknjižbu prava vlasništva od 3. studenoga 1965. i Rješenja proizlazi da je Ana Črnjak temeljem Darovnog ugovora od 16. travnja 1965., prenijela predmetnu nekretninu u vlasništvo sina Ivana Črnjaka (sina Grge) (list 21 spisa),

- da iz Rješenja o nasljeđivanju iza pok. Ivana Črnjaka (sina Grge) poslovni broj I-O-37/1999-4 od 27. travnja 1999. proizlazi da je Ivan Črnjak ovdje tuženik proglašen jedinim nasljednikom temeljem zakona iza pok. Ivana Črnjaka i da je pok. Ivan Črnjak za života Darovnim ugovorom od 24. ožujka 1992. darovao sve nekretnine sinu Ivanu Črnjaku (list 22 spisa),

- da iz iskaza tuženika u bitnome proizlazi da je predmetnu nekretninu njegov otac naslijedio od svoje majke Ane Črnjak, dok je njemu pok. otac darovao predmetnu nekretninu Ugovorom o darovanju od 24. ožujka 1992., da predmetnu nekretninu posjeduje njegova obitelj od 60-tih godina prošlog stoljeća, koju nekretninu su obrađivali, kosili travu i nikada ih nitko nije ometao u korištenju i posjedovanju nekretnine,

- da iz iskaza svjedoka Stjepana Šprihte proizlazi da isti ne zna gdje se nalazi čestica kč.br. 1373/1 Livada i Oranica u Djeli, ali mu je poznato da je oko 1963. poduzeće Sljeme pojedina zemljišta otkupljivalo od vlasnika ili vršilo zamjene nakon čega je poduzeće Sljeme, nakon njih Agroposavlje, pa onda Mesoprodukt, to područje obrađivalo na način da su sadili kukuruz ili pšenicu. Nije mu poznato jesu li neke od nekretnina na tom području ostale u privatnom vlasništvu,

- da iz iskaza svjedoka Stjepana Vrbana proizlazi da tuženik na području k.o. Bukevje točnije u Djelima ima nekretninu, koja se nalazi s lijeve strane uz glavnu cestu za Bukevje. Inače cijela površina nekretnina koje se nalaze u Djelima je podijeljena u tri table koje su međusobno odvojene linijama (putevima), u prvoj i

drugoj tabli je poduzeće Sljeme, a nakon njih Mesoprodukt i Agroposavlje otkupljivalo zemljište od vlasnika ili radilo zamjene, pa su u odnosu na te nekretnine iste obrađivali, dok tuženik ima nekretninu u trećoj tabli i u toj tabli su zemljišta ostala u privatnom vlasništvu na kojim nekretninama gore spomenuta poduzeća ista nisu obrađivali. Tuženik i njegova obitelj su predmetnu nekretninu posjedovali neprekinuto na način da su na prednjem dijelu sijali pšenicu, a u zadnjem dijelu gdje se nalazi livada su kosili travu. Nikada nitko nije ometao tuženika i njegovu obitelj u uživanju predmetne nekretnine,

- da iz iskaza svjedoka Vjenceslava Hubaka proizlazi da tuženik ima nekretninu u k.o. Bukevje, koja se nalazi u trećoj tabli, budući da se navedeno područje sastoji od tri table. On je imao nekretninu u prvoj tabli koju je prodao 2023. godine Općini Orle, dok tuženik svoju nije prodao i tuženik je svoju nekretninu zajedno sa svojim prednicima redovito obrađivao i uživao u posjedovanju,

- da iz iskaza Stjepana Vrbana proizlazi da već preko 60 godina živi na području gdje se nalazi predmetna nekretnina i poznato mu je da je tuženik vlasnik nekretnine kč.br. 1373/1 k.o. Bukevje koja nekretnina se nalazi u posjedu tuženika i njegove obitelji dugi niz godina, na kojoj nekretnini su tuženik i njegova obitelj sadili kukuruz, ječam, djetelinu, a sad se trenutno čisti i održava. Nikada nitko nije niti tuženika niti njegovu obitelj sprečavao u korištenju nekretnine, niti je on vidio da nekretnine netko drugi obrađuje i koristi,

- da iz iskaza svjedokinje Vesne Janković proizlazi da ne zna gdje se nalazi nekretnina od tuženika,

- da iz iskaza svjedoka Mladena Špička proizlazi da tuženik ima nekretninu u k.o. Bukevje koja se nalazi uz glavnu cestu i na kojoj je znao vidjeti tuženika da istu traktorom obrađuje. Poznato mu je da je 60-tih godina Agroposavlje na tom području neke čestice zemlje obrađivalo, ali mu nije poznato je li za te čestice obeštetilo vlasnike ili su radili zamjene,

- da iz iskaza svjedokinje Dragice Vranić proizlazi da je Agroposavlje 60-tih godina prošlog stoljeća na tom području obrađivalo pojedine nekretnine na način da je isplatilo vlasnike nekretnina ili su radili zamjenu za druge nekretnine, međutim neke nekretnine na tom području ostale su u privatnom vlasništvu fizičkih osoba kao što je i konkretna čestica koja je ostala u vlasništvu tuženika i njegove obitelji. Nekretnina u vlasništvu tuženika se nalazi uz glavnu cestu (treća tabla) na kojem području su nekretnine ostale u privatnom vlasništvu. Tuženik je zajedno sa svojom obitelji na predmetnoj čestici sadio kukuruz, djetelinu, što joj je sve poznato jer je tuženiku i njegovoj obitelji u tome pomagala. Nikada nitko nije tuženika i njegovu obitelj sprečavao ili ometao u posjedovanju predmetne čestice,

- da iz iskaza svjedokinje Slavice Mihordin proizlazi da tuženik ima česticu u k.o. Bukevje jer je tuženiku i njegovoj obitelji pomagala u sadnji kukuruza i skupljanju trave. Inače predmetna nekretnina se nalazi u blizini glavne ceste i tuženik ju redovito

održava i čisti i nikada ga nitko u tome nije sprečavao. Na tom području gdje se predmetna nekretnina nalazi je Agroposavlje obrađivalo neke nekretnine, ali ne i konkretnu česticu,

- da iz iskaza svjedoka Marijana Slivaka proizlazi da se predmetna čestica nalazi uz glavnu cestu koju je česticu tuženik i njegova obitelj redovito obrađivala i održavala i nikada nitko ih u navedenom nije ometao, a niže od predmetne čestice je Agroposavlje obrađivalo i koristilo čestice,

- da iz iskaza svjedoka Stjepana Remeneca proizlazi da je viđao tuženika da predmetnu nekretninu obrađuje s time da je na tom području Agroposavlje, a kasnije i Sljeme obrađivalo neke nekretnine, međutim predmetnu nekretninu nisu jer je viđao redovito tuženika da istu obrađuje i koristi,

- da iz iskaza svjedoka Ivana Ozimina Ptičeka proizlazi da je viđao tuženika da redovito obrađuje i koristi predmetnu nekretninu dok je Sljeme i Agroposavlje 60-tih godina vršilo zamjene ili otkupljivalo zemljišta od vlasnika kako bi isti obrađivali, međutim ne i česticu koja je u vlasništvu tuženika,

- da iz iskaza svjedoka Damira Erenta proizlazi da tuženik ima u vlasništvu i posjedu predmetnu česticu, te je istog redovito viđao da obrađuje i koristi predmetnu česticu.

6. Ocjenjujući svaki dokaz posebno, sve dokaze zajedno i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. – dalje: ZPP) sud je zaključio da tužbeni zahtjev tužiteljice nije osnovan.

6.1. Analizom iskaza saslušanih svjedoka (Stjepana Vrbana, Vjenceslava Hubaka, Stjepana Vrbana, Mladena Špička, Dragice Vranić, Slavice Mihordin, Marijana Slivaka, Stjepana Remeneca, Ivana Ozimina Ptičeka i Damira Erenta) i tuženika sud iste ocjenjuje vjerodostojnim, jer su dani na temelju neposrednih saznanja, sukladni su međusobno te materijalnoj dokumentaciji. Svjedoci su suglasno iskazivali da se predmetna nekretnina nalazi u neometanom, neprekinutom i samostalnom posjedu tuženika i njegove obitelji.

6.2. Iskaze svjedoka Stjepana Šprihta i Vesne Janković sud nije cijenio budući navedeni svjedoci nisu imala neposredna saznanja o predmetu spora.

7. Predmet spora valja sagledati u kontekstu pravnih pravila koja su uređivala arondaciju 1961., jer se radi o postupku arondacije u vrijeme kada je na snazi bila Uredba o arondaciji zemljišta poljoprivrednih dobara i seljačkih radnih zadruga („Službeni list FNRJ“ broj 50/51.), kojom Uredbom je započeto okrupnjivanje zemljišta radi stvaranja zemljišnih kompleksa za potrebe tadašnjeg društvenog sektora poljoprivrede. Uredba je s vremenom zamijenjena zakonima jer se pokazalo da je postupak previše složen za rješavanje samo podzakonskim aktima. Tek je

1969. donesen Zakon o arondaciji („Narodne novine“ broj 18/69.), koji sustavno uređuje područje arondacije.

7.1. Arondacija, kao mjera tadašnje agrarne politike iz 1961., provodila se na način da su se odlukom nadležnog tijela manja zemljišta pripajala većem, pri čemu vlasnik zemljišta koje se arondacijom pripaja ima pravo na naknadu ili na dodjelu drugog zemljišta iste katastarske kulture i klase.

8. Iz stanja predmeta spisa proizlazi da u odnosu na predmetnu nekretninu oznake kč.br. 1373/1 Livada i Oranica u Djeli površine 1165 čhv, upisana u zk.ul.br. 1070 k.o. Bukevje nije vođen postupak arondacije kako to navodi tužiteljica u tužbi. Naime, tužiteljica tijekom postupka nije dokazala svoje tvrdnje da je u pogledu sporne nekretnine provedena arondacija, te da su prednici tuženika dobili naknadu za predmetnu nekretninu ili da su predmetnu nekretninu zamijenili za drugu nekretninu.

8.1. Gledajući kronološki radi se o vremenskom razdoblju od 60-tih godina prošlog stoljeća te se na odnos stranaka u ovom sporu imaju primijeniti pravna pravila paragrafa 380. Općeg građanskog zakonika (dalje: OGZ) prema kojem je za stjecanje prava vlasništva bila potrebna valjana pravna osnova i pravni način stjecanja, a prema pravnom pravilu paragrafa 431. OGZ-a, prijenos prava vlasništva na nekretninama se vršio uknjižbom u zemljišnim knjigama, kao načinom stjecanja. Navedena pravna pravila sudska praksa tumači tako da se vlasništvo nekretnina moglo steći ne samo upisom u zemljišne knjige, već i na temelju ugovora, pa i usmenog, ako je faktično izvršen pri čemu je predaja posjeda tumačena kao modus stjecanja (u tom smislu i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odlukama poslovni broj Rev-250/1990 od 20. ožujka 1991., Rev-107/2023 od 13. lipnja 2023., Rev-2064/2013 od 25. veljače 2014., Rev-2011/2018-2 od 15. travnja 2025. i dr.).

9. Baki tuženika Ani Črnjak temeljem Rješenja Narodnog odbora Grada Zagreba, Sekretarijat za financije, Odjela za geodetsku i imovinsku službu, Odsjek za imovinsko pravne poslove od 11. travnja 1960. predana je u posjed predmetna nekretnina oznake kč.br. 1373/1 čime je rješenje u cijelosti izvršeno te je kao vlasnik i posjednik predmetne čestice kasnije upisana u zemljišnim knjigama, zk.ul.br. 1070 k.o. Bukevje. Ana Črnjak je temeljem Darovnog ugovora od 16. travnja 1965. darovala predmetnu nekretninu Ivanu Črnjaku (sin Grge), ocu tuženika, a tuženik je predmetnu nekretninu stekao iza pok. oca (Rješenje o nasljeđivanju).

9.1. Tijekom postupka saslušani svjedoci su suglasno iskazivali da je predmetna nekretnina u posjedu i vlasništvu tuženikove obitelji od 60-tih godina prošlog stoljeća, da su je neometano, neprekidno i samostalno koristili i obrađivali. Dakle, predmetna nekretnina je od 1960. u posjedu obitelji tuženika i u materijalnoj dokumentaciji se vodila na prednicima tuženika (fizičkim osobama), odnosno ista je od 1960. godine u vlasništvu fizičkih osoba i nikada nije bila društveno vlasništvo.

9.2. S druge strane, tužiteljica tijekom postupka nije dokazala da bi sporna nekretnina na dan 24. srpnja 1991. tj. na dan stupanja Zakona o poljoprivrednom

zemljištu, vodila se u društvenom vlasništvu, pa da bi se temeljem istog Zakona o poljoprivrednom zemljištu tužiteljica trebala i smatrati vlasnicom predmetne nekretnine. Odnosno tužiteljica nije dokazala da bi bila pravni slijednik na spornoj nekretnini u društvenom vlasništvu iza Agroposavlja, Sljemena i Mesoprudukta (društvenih poduzeća), stoga se tužiteljica ne može pozivati na dosjelost na spornoj nekretnini putem pravnih prednika.

10. Obzirom na predmnjevu da zemljišna knjiga istinito i potpuno odražava činjenično i pravno stanje nekretnine, načelo zaštite povjerenja u zemljišne knjige podrazumijeva pravnu zaštitu i osobe koja je postupala u dobroj vjeri pouzdavajući se da je ono što je u zemljišnoj knjizi upisano istinito i potpuno, što je ovdje slučaj. Dakle, prednik tuženika je prilikom stjecanja predmetne nekretnine postupao u dobroj vjeri tj. s povjerenjem u zemljišne knjige, a da pri tome tijekom postupka nije dokazano da je eventualno znao da zemljišnoknjižno stanje ne bi odgovaralo izvanknjižnom stanju time da se nedostatak dobre volje ne može pripisati predniku tuženika samo iz razloga što nije istraživao izvanknjižno stanje (članak 122. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima "Narodne novine" broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 90/10., 143/12., 94/17., 152/14., 81/15. – dalje: ZVDSP). Stoga se prednik tuženika temeljem članka 123. stavak 1. ZVDSP i upisao u zemljišnim knjigama kao vlasnik na predmetnoj spornoj nekretnini.

11. Slijedom svih izvedenih dokaza sud je utvrdio da je nekretnina oznake kč.br. 1373/1 Livada i Oranica u Djeli površine 1165 čhv, upisana u zk.ul.br. 1070 k.o. Bukevje u kvalificiranom posjedu tuženika i njegovih prednika, a da tužiteljica, odnosno njezini prednici nisu nikada nekretninu držali u posjedu, obrađivali je, niti uživali, dok tuženik sa svojim prednicima nekretninu ima u posjedu od 60-tih godina prošlog stoljeća, što su potvrdili i saslušani svjedoci u ovom postupku, zbog čega je odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti kao neosnovan (točka I. izreke presude).

12. Pri tome, valja napomenuti da nije osnovan prigovor tuženika o promašenoj pasivnoj legitimaciji koji se temelji na činjenici da je u zemljišnim knjigama predmetna nekretnina upisana na oca tuženika Ivana Črnjaka (sin Grge), a tužba je podnesena protiv tuženika, tu valja ukazati da je na petoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održane 5. srpnja 2021. (broj Su-IV-16/21-14) zauzeto pravno shvaćanje: „ako je tužba podnesena protiv umrle fizičke osobe ili pravne osobe koja je prestala postojati riječ je o neotklonjivom nedostatku iz članka 83. stavak 5. ZPP zbog kojeg tužbu treba odbaciti (i ukinuti provedene radnje u postupku), pa samim time nije ni osnovan navedeni prigovor.

13. Odluka o naknadi parničnog troška temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. u svezi s člankom 155. ZPP i Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23. i 107/25. - dalje: Tarifa) prema zatraženom troškovniku tuženika i prema vrijednosti predmeta spora (1.327,23 eura). Kao troškove potrebne za vođenje parnice sud je tuženiku priznao troškove sastava

odgovora na zahtjev za mirno rješenje spora u iznosu od 200,00 eura prema Tbr.7. Tarife, trošak sastava odgovora na tužbu prema Tbr. 8.1. Tarife u iznosu od 200,00 eura, trošak pristupa na ročišta 6. svibnja 2025., 16. srpnja 2025., 19. studenoga 2025., 11. veljače 2026., 6. srpnja 2026., 20. travnja 2026. i 21. rujna 2026. u iznosu od 200,00 eura za svako prema Tbr. 9.1. Tarife, odnosno ukupno iznos od 1.800,00 eura (točka II. izreke presude).

Velika Gorica, 30. listopada 2026.

Sutkinja
Ileana Bebek

Dokument je elektronički potpisan:
Ileana Bebek
Vrijeme potpisivanja:
30-10-2026
12:05:56

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
2.5.4.97=#0C1156415448522D333232383437333934373 9
OU=Signature
S=Bebek
G=Ileana
CN=Ileana Bebek

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba županijskom sudu, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje, odnosno od dana dostave prijepisa ove presude, u slučaju neuredne obavijesti o ročištu na kojem se presuda objavljuje (članak 335. ZPP).

Broj zapisa: **9-3088f-70c8a**

Kontrolni broj: **0c478-34c5d-2c0a4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ileana Bebek, O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.